

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Litigiosus duplex peccatum incurre potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

res importantiae, paratus tamen ad secretum: si casu
ibi inuenitur aliquid secreto tenendum, peccat qui-
dein, sed venialiter tantum: quia nec per se facit iniu-
stum, nec per accidens reddit iniustum materialiter
in naturam forinalis iniustitiae: quia nullum est pe-
riculum nocimenti. Tertium est, quod authoritate
publica ex causa rationabili aperit huiusmodi literas,
non est iniustum, quamvis fiat iniusto domino: quia
res publica ius habet prouidendi sibi opportunè: ad
prouidendam autem cautelam publici boni spectat
tempore belli vigilare super insidiis proditionibus, &
traditoribus, &c. quæ per literas possent significari. Et
idcirco excusantur aperientes huiusmodi literas, de
mandato publico ex causa belli, aut alia rationabili
causa. Et si bii ipsi imputet extraneus vel dominus Ec-
clesiasticus, aut secularis qui mittit literas, si displiceret
factum: scire enim debet quod nulli iniuriam facit
qui utitur iure suo. Et hac eadem ratione (quia scili-
cet utitur iure suo) maritus aperit literas vxoris, sed
ad vxorem & pater filiorum, & Praelatus religiosorum,
& sic de similibus.

*Litigium duplex peccatum
incurrere potest.*

Litigium duo significat peccata. Alterum, quod
vocatur contentio, qua quis contra veritatem ex
proposito litigat de qua superius dictum est. Alte-
rum, quod proprium nomen non habet, quo homo
in conuersatione humana omnibus opponit verbo
vel motu aliquo: ac per hoc molestam habet conuer-
sationem: utpote tristitiam ingerens his cum quibus
conuersatur. Est autem peccatum hoc contrarium
affabilitati: qua homo conuersatur cum omnibus de-
lestatibiliter ut decet. Et potest hoc peccatum incurri
dupliciter. Vel formaliter hoc est ex intentione con-
tristandi

tristandi hominem contradicendo. Vel materialiter, hoc est absque huiusmodi intentione. Et utroque modo est peccatum: quia contra rectam rationem exigentem hominem debere conuerteri delectabiliter ut decet. Et communiter est peccatum veniale, propter parvitudinem documenti intenti seu subsequentis: nam huiusmodi tristitia minimum quid est. Si tamen intenderet aliquis confundere hominem, aut contemptibilem reddere per huiusmodi contradictiones, esset peccatum mortale propter notabile proximi documentum.

*Litigans iudicialiter pro temporalibus
quadrupliciter peccare potest.*

Litigare in iudicio pro temporalibus rebus sibi iniuste dabitis, ut quotidie sit, peccatum est quadrupliciter. Primo ex irrationali causa: puta si ex cupiditate seu auaricia aut pertinacia quadam vel opprimendi aut molestandi causa litigatur. Secundo, ex modo personali: si contentione & quasi inimicè, non colloquendo &c. litigatur. Tertio, ex modo iudiciali: si fraudulenter, si peruerso producendo, probando prorogando, &c. litigatur. Quartò ex scandalo pusillorum, ut contingit quando frater contra fratrem, aut religiosi contra laicos grauatos filiis & filiabus, seu alias indigentes, &c. quibus deberent donare, litigant. Deberent enim praepositi proponere capitulo, & cum capitulo consilio blanda charitate aut donece, aut differre in pinguiorem fortunam (haec enim est vera fides boni dispensatoris rerum Christi) & non scandalizare mundum litibus, quasi suffocando debitorem (reddere quod debes) praetexu Ecclesie, quasi Christus non habeat unde aliunde cultores suos pascat.

Ludus dupliciter consideratur.

Ludere